

รายงานผลการปฏิบัติงาน

โครงการ โรงเรียนสร้างเสริมความปลอดภัย ระยะที่ 2
(เดือน ธันวาคม 2547 - เดือน พฤษภาคม 2548)

จัดทำโดย

นางสุดาวรรณ สุขศรีใส อาจารย์ 1 ระดับ 5
นายนฤดล มัทนาใส อาจารย์ 1 ระดับ 5

โรงเรียนเคหะชุมชนลาดกระบัง

สำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร

โดยได้รับการสนับสนุนจากศูนย์วิจัยเพื่อสร้างเสริมความปลอดภัย
และป้องกันการบาดเจ็บในเด็ก โรงพยาบาลรามาธิบดี

บทที่ 1 ความเป็นมาและเหตุของการเข้าร่วมโครงการ โรงเรียนสร้างเสริมความปลอดภัย

1.1 ข้อมูลทั่วไปของโรงเรียน

ชื่อ	โรงเรียนเคหะชุมชนลาดกระบัง
ที่ตั้ง	143 หมู่ 3 ถนน ร่มเกล้า ซอย 50 แขวง คลองสองต้นนุ่น เขต ลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร 10520 โทรศัพท์ 02-5439568
ที่ดิน	9 ไร่
อักษรย่อ	ก ลบ. กล.
คำขวัญ	วิชาการดี กีฬาเด่น เน้นวินัย ใฝ่คุณธรรม
ปรัชญา	ผู้เรียนทุกคนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง
สีประจำโรงเรียน	ชมพู
ต้นไม้ประจำโรงเรียน	ต้นแก้ว
เพลงประจำโรงเรียน	มาร์ชเคหะชุมชนลาดกระบัง
วันสถาปนาโรงเรียน	16 พฤษภาคม 2528
ผู้ก่อตั้งโรงเรียน	การเคหะแห่งชาติ
จำนวนบุคลากร	ผู้อำนวยการ 1 คน ผู้ช่วยผู้อำนวยการ 4 คน ข้าราชการครู 77 คน ครูจ้าง 4 คน คนเลี้ยงเด็ก 4 คน ธุรการและการเงิน 2 คน ภารโรง 7 คน รวม 99 คน
จำนวนนักเรียน	2,300 คน

ประวัติโรงเรียนเคหะชุมชนลาดกระบัง

การเคหะแห่งชาติ ได้ดำเนินการก่อสร้างโรงเรียนแห่งนี้ขึ้นมาเพื่อเป็นการให้บริการทางการศึกษา แก่บุตรหลาน ของประชาชนที่อาศัยในโครงการเคหะชุมชนร่มเกล้าและบริเวณใกล้เคียง โดยได้ดำเนินการก่อสร้างตึก 3 ชั้น โครงการ 27 ห้องเรียน ใต้ถุนโล่ง 3 ห้อง ในที่ดินของการเคหะแห่งชาติ เนื้อที่ 9 ไร่ เริ่มก่อสร้างเมื่อวันที่ 2 กุมภาพันธ์ 2526 และได้ส่งมอบให้กรุงเทพมหานคร เมื่อวันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2529 เป็นเงิน 4,861,000 บาท

ปีการศึกษา 2528 ประชาชนได้ย้ายเข้ามาอาศัยในเคหะชุมชนร่มเกล้าเป็นจำนวนมากและได้ส่งบุตรหลานที่ติดตามมาด้วยไปเรียนที่โรงเรียนปากบึง สำนักงานเขตลาดกระบัง ได้พิจารณาเห็นว่านักเรียนต้องเดินทางไปเรียนระยะทางไกล ประกอบกับขณะนั้น โรงเรียนกำลังดำเนินการก่อสร้างยังไม่เสร็จ แต่มีห้องเรียนบนชั้นที่ 2 พอที่จะให้นักเรียนใช้เรียนได้ จึงได้มีบันทึกไปยังสำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร ขอเปิดทำการสอน และได้อนุมัติให้เปิดทำการเรียนการสอน เมื่อวันที่ 16 พฤษภาคม 2528 ตั้งแต่ ป.1-ป.6

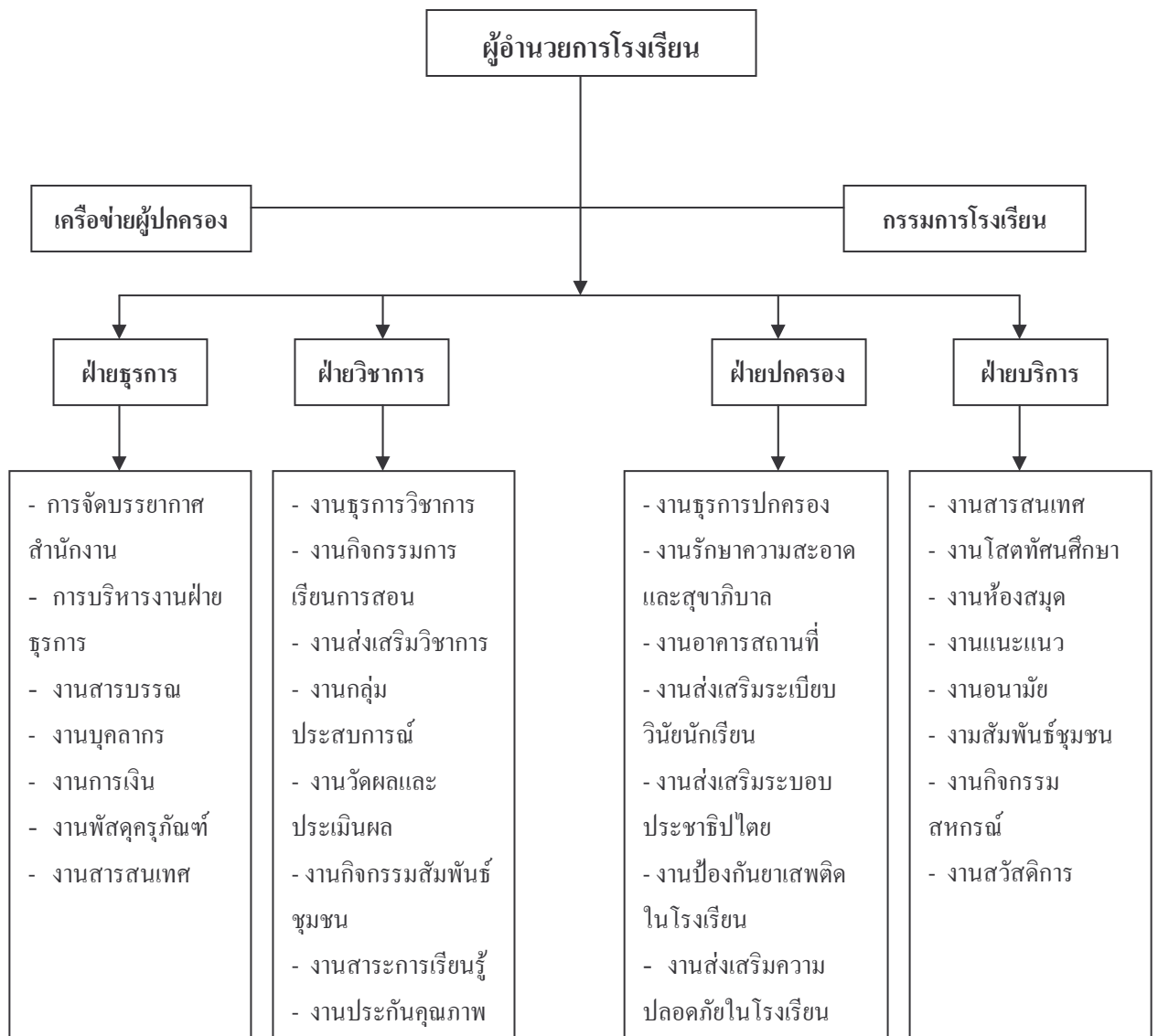
ทำเนียบผู้บริหาร

1. นางเขาวดี แสงหิรัญ	ผู้อำนวยการโรงเรียน	ปีการศึกษา	2528 - 2539
2. นายกมล นวลหอม	ผู้อำนวยการโรงเรียน	ปีการศึกษา	2539 - 2545
3. นายวิสัย บุญลาภรัตน์	ผู้อำนวยการโรงเรียน	ปีการศึกษา	2545 - ปัจจุบัน

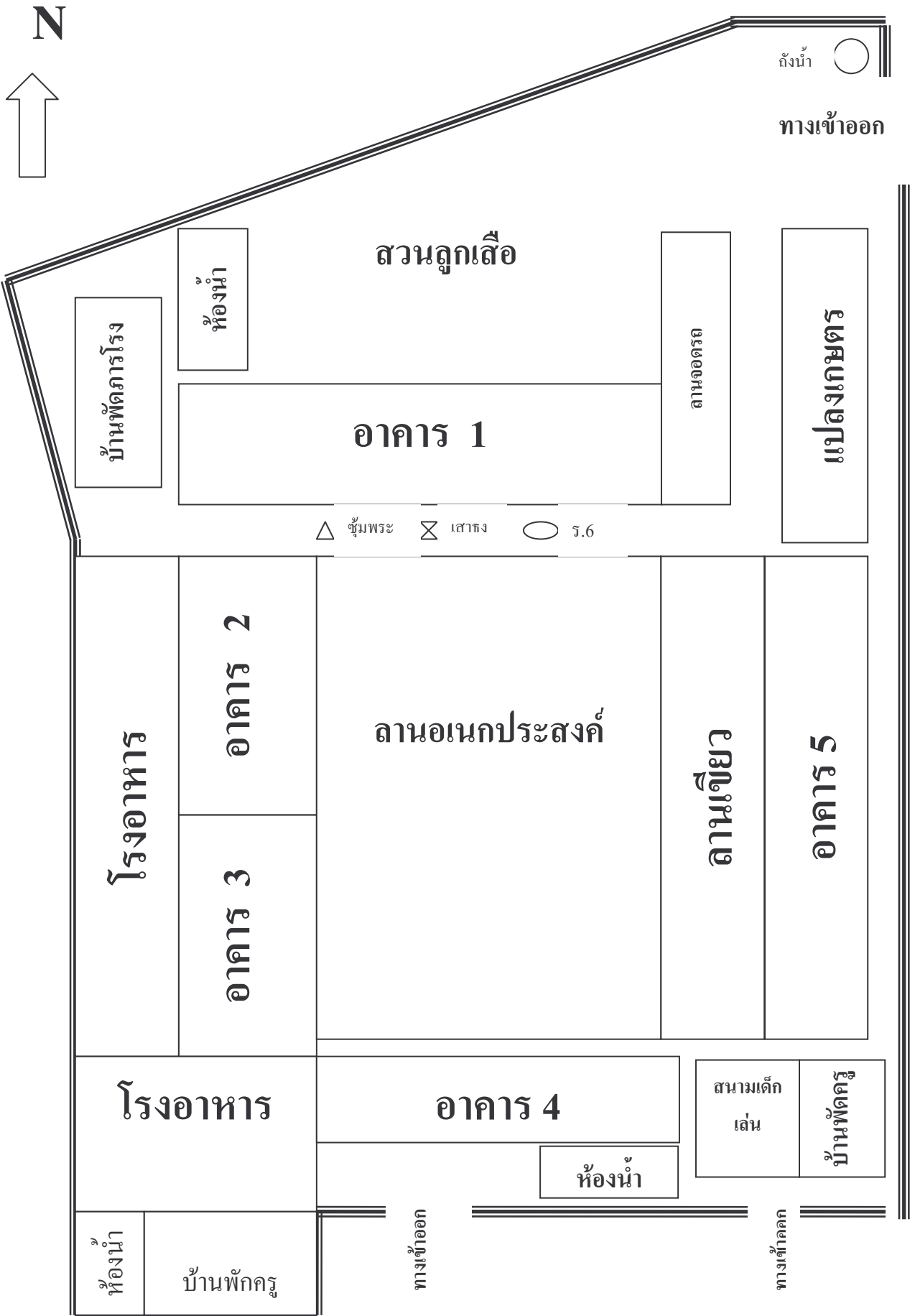
ผู้บริหารโรงเรียนชุดปัจจุบัน

1. นายวิสัย บุญลาภรัตน์	ผู้อำนวยการโรงเรียนเคหะชุมชนลาดกระบัง
2. นายสืบสุข ศุภกัคดี	ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายธุรการ
3. นางประยูร ทรงสิริสุข	ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายบริการ
4. นายอำรุง นุชสุวรรณ	ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายปกครอง
5. นายสถิต เขาวดี	ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ

โครงสร้างการบริหารจัดการของโรงเรียน

แผนผังโรงเรียนเคหะชุมชนลาดกระบัง

1.2 การดำเนินงานด้านความปลอดภัย (ก่อนเข้าโครงการโรงเรียนสร้างเสริมความปลอดภัย)

โรงเรียนเคหะชุมชนลาดกระบัง มีสถานที่คับแคบไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน โดยเฉพาะในเวลาพักกลางวัน นักเรียนจะเล่นรวมอยู่ในสถานที่เดียวกันเป็นจำนวนมาก ซึ่งเป็นเหตุเสี่ยงต่อการบาดเจ็บ การบาดเจ็บของนักเรียนส่วนมากเกิดจากการหกล้ม ชนกระแทกอันเกิดจากพฤติกรรมการเล่นของนักเรียนที่ขาดความระมัดระวัง

วิธีบริหารจัดการ ทางโรงเรียนได้จัดให้มีครูเวร และสภานักเรียนประจำจุดต่างๆของโรงเรียน เพื่อคอยตักเตือนการเล่นที่อาจก่อให้เกิดอุบัติเหตุ และถ้าเกิดอุบัติเหตุก็จะช่วยเหลืออย่างทันท่วงที

ในด้านการสร้างความตระหนักและให้ความรู้ ทางโรงเรียนได้สอดแทรกในการการเรียนการสอนวิชา สุขศึกษา พลศึกษา และกิจกรรมลูกเสือ ยุวกาชาด และได้เชิญเจ้าหน้าที่ตำรวจมาให้ความรู้ด้านวินัยจราจร อีกด้วย

1.3 สาเหตุที่เข้าร่วมโครงการ โรงเรียนสร้างเสริมความปลอดภัย

การที่โรงเรียนเคหะชุมชนลาดกระบังได้เข้าร่วมโครงการ โรงเรียนสร้างเสริมความปลอดภัย เพราะเป็นโครงการที่ดี เป็นแนวทางที่จะทำให้การบาดเจ็บของนักเรียนในโรงเรียนลดลง และขยายผลไปสู่ ครอบครัว ชุมชน และโรงเรียนในกลุ่มอีกทางหนึ่งด้วย และได้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษา พ.ศ. 2542 การประกันคุณภาพการศึกษา มาตรฐานที่ 10 ตัวบ่งชี้ที่ 4 ระบุว่า นักเรียนรู้จักดูแลสุขภาพ และป้องกันตนเอง จากอุบัติเหตุ โรงเรียนจึงให้ความสนใจในการเข้าร่วม โครงการ โรงเรียนสร้างเสริมความปลอดภัย นี้

บทที่ 2 กลุ่มสร้างเสริมความปลอดภัย

2.1 การสร้างกลุ่มความปลอดภัย

แนวทางการมีส่วนร่วม และสร้างกลุ่มความปลอดภัย

1. จัดประชุมทำความเข้าใจเกี่ยวกับครู ผู้ปกครอง และชุมชนเพื่อสร้างความเข้าใจและวิธีดำเนินการได้จัดการสาธิตสำรวจสิ่งแวดล้อม ทำให้คณะกรรมการเห็นถึงความสำคัญและประโยชน์ที่ได้รับ

2. วิธีการรวบรวมกลุ่ม

กลุ่มสร้างเสริมความปลอดภัยประกอบด้วย

ครู จากคณะครูฝ่ายปกครอง ฝ่ายสถานที่ ฝ่ายอนามัย และหัวหน้าเวรประจำวัน

นักเรียน จากสถานักเรียน

ผู้ปกครอง จากคณะกรรมการเครือข่ายผู้ปกครอง

ชุมชน พยาบาลวิชาชีพจากศูนย์บริการสาธารณสุขชุมชนร่มเกล้า

วิธีสร้างความสนใจเรื่องความปลอดภัย

1. การประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างความเข้าใจให้แก่บุคลากรในสถานศึกษาและชุมชน เห็นถึงความสำคัญของความปลอดภัยจัดทำโครงการ โรงเรียนสร้างเสริมความปลอดภัย

2. สร้างความตระหนักแก่นักเรียนและผู้ปกครองได้รู้ถึงประโยชน์ในการระมัดระวังตัวเกี่ยวกับการเดินทางทำ การเดินทางมาโรงเรียนด้วยยานพาหนะต่างๆ เช่น รถจักรยาน รถจักรยานยนต์ รถประจำทาง รถยนต์ส่วนบุคคล

3. ดำเนินโครงการ “ว่ายน้ำเป็น เล่นน้ำได้ปลอดภัย” สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ยังว่ายน้ำไม่เป็น จำนวน 114 คน

4. ดำเนินโครงการ “ซ้อมอพยพนักเรียน กรณีประสบภัยอันตรายจากอัคคีภัย แผ่นดินไหว และการรักษาความปลอดภัยในโรงเรียน”

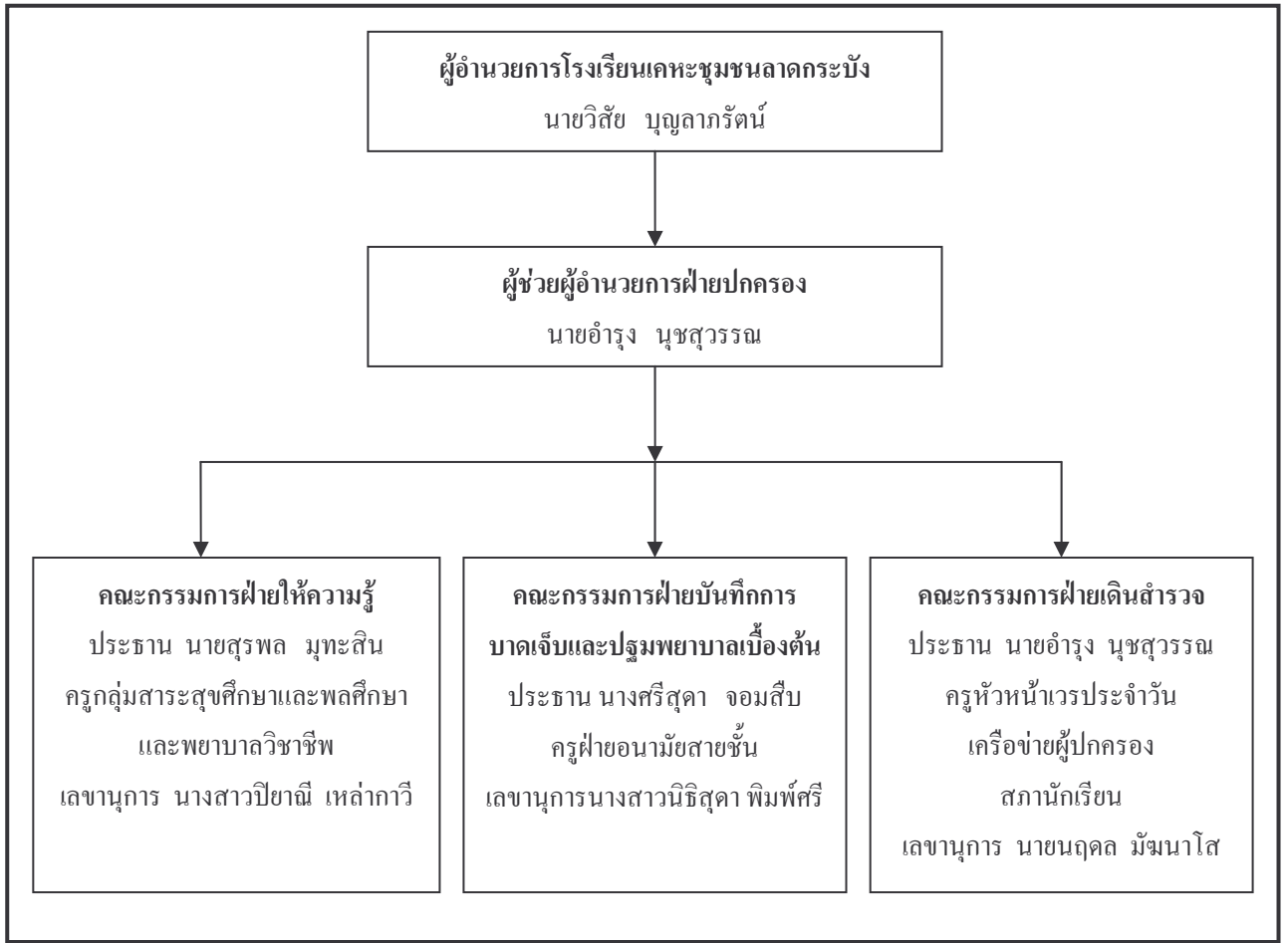
5. ดำเนินโครงการ “จัดการอบรมเชิงปฏิบัติการ เรื่อง สร้างเสริมความปลอดภัยในโรงเรียน” ให้แก่นักเรียน ครู ผู้ปกครอง จำนวน 30 คน

6. เดินสำรวจสถานที่ที่ไม่ปลอดภัยภายในโรงเรียน โดยสถานักเรียน ร่วมกับครู และผู้ปกครอง

7. จัดนิทรรศการให้ความรู้เกี่ยวกับการสร้างเสริมความปลอดภัยในโรงเรียนให้กับนักเรียน ครู ผู้ปกครอง ละประชาชนทั่วไป

โครงสร้างการทำงานของกลุ่มความปลอดภัย

1. คณะกรรมการอำนวยการ มีหน้าที่ สนับสนุนอำนวยความสะดวกให้คำปรึกษา แนะนำและควบคุมดูแลให้การจัดกิจกรรมเป็นไปด้วยความเรียบร้อย

1.1 นายวิสัย บุญลาภรัตน์	ผู้อำนวยการโรงเรียน	ประธานกรรมการ
1.2 นายสืบสุข ศุภภักดิ์	ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายธุรการ	รองประธานกรรมการ
1.3 นางประยูร ทรงสิริสุข	ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายบริการ	รองประธานกรรมการ
1.4 นายออรุณ นุชสุวรรณ	ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายปกครอง	รองประธานกรรมการ
1.5 นายสถิต เขาวดี	ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ	รองประธานกรรมการ

2. คณะกรรมการฝ่ายให้ความรู้และป้องกันการบาดเจ็บ มีหน้าที่ อบรมให้ความรู้ความเข้าใจ ฝึกทักษะให้นักเรียนและบุคลากรในโรงเรียน สามารถป้องกันภัยอันตรายจากอุบัติเหตุ และภัยพิบัติต่างๆ

2.1 นายสุรพล มุทะสิน	อาจารย์ 2 ระดับ 7	ประธานกรรมการ
2.2 นางอุบลรัตน์ มุทะสิน	อาจารย์ 2 ระดับ 7	รองประธานกรรมการ
2.3 นางสุดาวรรณ สุขศรีใส	อาจารย์ 1 ระดับ 5	กรรมการ
2.4 นายนเรศ จินเพ็ชร	อาจารย์ 1 ระดับ 5	กรรมการ
2.5 นายณฤตล มัชมนาโส	อาจารย์ 1 ระดับ 5	กรรมการ

2.6 นายพีระ ศรีโยธี	อาจารย์ 1 ระดับ 4	กรรมการ
2.7 ว่าที่ร้อยตรีประมุข รัตนวิสุทธิชุกุล ครูจ้างวุฒิบรรณารักษ์		กรรมการ
2.8 นางสุภาณี ปลายเนตร	พยาบาลวิชาชีพ	กรรมการ
2.9 นางสุจิตรา ทองจริง	พยาบาลวิชาชีพ	กรรมการ
2.10 นางสาวปิยาณี เหล่ากาวิ	อาจารย์ 1 ระดับ 4	กรรมการเลขานุการ

3. คณะกรรมการฝ่ายบันทึกการบาดเจ็บและปฐมพยาบาลเบื้องต้น มีหน้าที่ บันทึกเหตุการณ์ และรายละเอียดของการบาดเจ็บของนักเรียนแต่ละครั้ง ตามแบบฟอร์มที่กำหนด และปฐมพยาบาลเบื้องต้น ให้แก่นักเรียนที่ได้รับการบาดเจ็บ

3.1 นางศรีสุดา จอมสืบ	อาจารย์ 2 ระดับ 7	ประธานกรรมการ
3.2 นางนภัสพร ศิริกาญจนากัย	ครูจ้างวุฒิปริญญาตรี	กรรมการ
3.3 นางสุดา ชนะศรี	ครูจ้างวุฒิปริญญาตรี	กรรมการ
3.4 นางสาวหรรษธร กำแก่น	อาจารย์ 1 ระดับ 4	กรรมการ
3.5 นายทองศักดิ์ เชิดชูเกียรติกิจอง	อาจารย์ 2 ระดับ 7	กรรมการ
3.6 นางสาวสมรจิต วิสูตรรัตน์	อาจารย์ 1 ระดับ 4	กรรมการ
3.7 นายเมธี บุญพิทักษ์	อาจารย์ 1 ระดับ 3	กรรมการ
3.8 นางสาวนิธิสุดา พิมพ์ศรี	อาจารย์ 1 ระดับ 4	กรรมการและเลขานุการ

4. คณะกรรมการฝ่ายเดินสำรวจบริเวณโรงเรียน มีหน้าที่ เดินสำรวจ ร่วมกับคณะกรมฝ่ายต่างๆ ตรวจสอบตราการจัดระเบียบของวัสดุสิ่งของ อาคารสถานที่ เพื่อหาจุดเสี่ยง ซึ่งอาจเกิดอันตรายแก่นักเรียน รวมทั้งหาแนวทางการป้องกันและแก้ไข เพื่อลดอุบัติเหตุและลดภาวะการบาดเจ็บที่รุนแรง

4.1 นายอำรุง นุชสุวรรณ	ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายปกครอง	ประธานกรรมการ
4.2 นายสนอง เนือกขุนทด	อาจารย์ 2 ระดับ 7	รองประธานกรรมการ
4.3 นางสาวประภาภรณ์ มุตตามระ	อาจารย์ 2 ระดับ 7	กรรมการ
4.4 นางชนันพร รูปเจริญ	อาจารย์ 2 ระดับ 7	กรรมการ
4.5 นายฉัตรพงษ์ ไหวดี	อาจารย์ 2 ระดับ 7	กรรมการ
4.6 นางสุรจนา สามเมือง	อาจารย์ 2 ระดับ 7	กรรมการ
4.7 นายสุรพล มุทะสิน	อาจารย์ 2 ระดับ 7	กรรมการ
4.8 นายวิลาส แซ่เจา	ประธานคณะกรรมการเครือข่ายผู้ปกครอง	กรรมการ
4.9 นายวิรัช จิระเรืองฤทธิ์	รองประธานคณะกรรมการเครือข่ายผู้ปกครอง	กรรมการ
4.10 นายชัชวาลย์ โท่กลิ่น	คณะกรรมการเครือข่ายผู้ปกครอง	กรรมการ
4.11 นายสาวศิริพร ทองสุทธิ	คณะกรรมการเครือข่ายผู้ปกครอง	กรรมการ
4.12 นายศิริพงษ์ เรียววิริยะวงศ์	คณะกรรมการเครือข่ายผู้ปกครอง	กรรมการ
4.13 นางคัทรี สุขสบาย	คณะกรรมการเครือข่ายผู้ปกครอง	กรรมการ
4.14 นางประกายดาว พลอยน้อย	คณะกรรมการเครือข่ายผู้ปกครอง	กรรมการ
4.15 นายทศวัต เกิดศิริ	คณะกรรมการเครือข่ายผู้ปกครอง	กรรมการ

4.16 นายประสิทธิ์ แก้วเกตุ	คณะกรรมการเครือข่ายผู้ปกครอง	กรรมการ
4.17 นางอารีย์ ชัยมั่นคงอารีย์	คณะกรรมการเครือข่ายผู้ปกครอง	กรรมการ
4.18 นางพัทธนันท์ แสงวิเชียร	คณะกรรมการเครือข่ายผู้ปกครอง	กรรมการ
4.19 นายมนูญ หลอดทอง	คณะกรรมการเครือข่ายผู้ปกครอง	กรรมการ
4.20 นายสุธิ งามจบ	คณะกรรมการเครือข่ายผู้ปกครอง	กรรมการ
4.21 นางไประมา สอบสมนึก	คณะกรรมการเครือข่ายผู้ปกครอง	กรรมการ
4.22 นายวสันต์ ศรีบุญทอง	คณะกรรมการเครือข่ายผู้ปกครอง	กรรมการ
4.23 นางสาวศุภลักษณ์ จึงสง่า	คณะกรรมการเครือข่ายผู้ปกครอง	กรรมการ
4.24 นายสมบัติ พิมพ์กิติเดช	คณะกรรมการเครือข่ายผู้ปกครอง	กรรมการ
4.25 นายสมศักดิ์ ปิ่นทอง	คณะกรรมการเครือข่ายผู้ปกครอง	กรรมการ
4.26 นางชลดา ชำนาญนิตย์	คณะกรรมการเครือข่ายผู้ปกครอง	กรรมการ
4.27 นางพิชชารีย์ ศิระพรหม	คณะกรรมการเครือข่ายผู้ปกครอง	กรรมการ
4.28 เด็กหญิงสุฤดีวัน ปัญจรักษ์	นักเรียนชั้น ป.6/1	กรรมการ
4.29 เด็กหญิงเมวดี สวัสดิ์เรียวกุล	นักเรียนชั้น ป.6/4	กรรมการ
4.30 เด็กหญิงบุษกมล นิลเกษม	นักเรียนชั้น ป.6/4	กรรมการ
4.31 เด็กหญิงพรพิมล สันโद्य	นักเรียนชั้น ป.6/4	กรรมการ
4.32 เด็กหญิงศิริทรัพย์ กระจ่างศรี	นักเรียนชั้น ป.6/4	กรรมการ
4.33 นายณฤตล มัชฌนาไส	อาจารย์ 1 ระดับ 5	กรรมการและเลขานุการ

2.2 การบริหารจัดการของกลุ่มกับเรื่องความปลอดภัย

การเฝ้าระวังการบาดเจ็บ

ก. การบันทึกการบาดเจ็บ ใช้แบบบันทึกของศูนย์วิจัยฯ ผู้บันทึกคือครูอนามัยประจำสายชั้น ครูเวรประจำห้องพยาบาลของโรงเรียน และครูผู้ประสานงาน

จากการบันทึกการบาดเจ็บตั้งแต่ เดือน พฤศจิกายน 2547 ถึง เดือน มีนาคม 2548 การบาดเจ็บทั้งสิ้น 50 ราย ซึ่งส่วนใหญ่มักเกิดจากการเล่นของนักเรียนที่ไม่ระมัดระวัง การบาดเจ็บที่รุนแรงที่สุดนักเรียนกระดูกแขนข้างซ้ายร้าว ต้องเข้าเฝือก ซึ่งสาเหตุเกิดจากนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ทะเลาะแย่งที่กันในช่วงเข้าแถวเพื่อจะลงมารับประทานอาหารกลางวัน การดำเนินการแก้ไขคือ ครูประจำชั้น และครูที่ปรึกษาควรสร้างข้อตกลงให้เป็นแนวทางเดียวกันในการเข้าแถวแต่ละครั้ง เพื่อไม่ให้นักเรียนแย่งกันเข้าแถว และครูต้องดูแลอย่างใกล้ชิด ในการเดินแถวลงบันไดด้วย เพื่อป้องกันการบาดเจ็บ

ข. การเดินสำรวจสิ่งแวดล้อม ได้ปฏิบัติทั้งหมด 2 ครั้ง
ครั้งที่ 1 วันที่ 19 กุมภาพันธ์ 2548

คณะกรรมการผู้เดินสำรวจ

1. นายออรุณ นุชสุวรรณ	ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายปกครอง
2. นางสุดาวรรณ สุขศรีใส	อาจารย์ 1 ระดับ 5
3. นายนเรศ จินเพ็ชร	อาจารย์ 1 ระดับ 5
4. นายนฤดล มัชฌนาโส	อาจารย์ 1 ระดับ 5
5. เด็กหญิงกรรณิศา คำด้อย	สถานักเรียน
6. เด็กหญิงวันวิสา ช่อผกา	สถานักเรียน
7. เด็กหญิงพัชรี พุ่มไสว	สถานักเรียน
8. เด็กหญิงเมวดี สวัสดิ์เรียวกุล	สถานักเรียน

การเดินสำรวจในครั้งที่ 1 นี้ ผู้เดินสำรวจได้ใช้แบบสำรวจของศูนย์วิจัย ฯ พบสิ่งแวดล้อมที่เป็นจุดเสี่ยงทั้งสิ้น 15 จุด บางจุดที่สามารถแก้ไขได้ เช่น รวบบันไดที่ชำรุด ตู้เก็บเอกสาร และเสาประตูฟุตบอลที่วางไว้ในที่ไม่เหมาะสม ป้ายแปลงเกษตรที่ไม่ได้ฝัง ฝาท่อระบายน้ำที่ชำรุด สายไฟชำรุด เป็นต้น ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายปกครอง จะมอบหมายให้นักการภารโรงแก้ไขทันที ในส่วนที่จะต้องแก้ไขพฤติกรรมของนักเรียน ได้แก่ เวทีแป้นบาสเก็ตบอล ต้นไม้ ครัวและบุคลการในโรงเรียนต้องให้ความรู้ และจัดเวรรักษาความปลอดภัยประจำวันคอยดูแล

ครั้งที่ 2 วันที่ 24 มีนาคม 2548

คณะกรรมการผู้เดินสำรวจ

1. นางสาวชฎาพร สุขศิริวรรณ	นักวิจัย
2. นางสาวบุษยรัตน์ รุ่งสาคร	นักวิจัย
3. นางสาววรรณภา เวณุอาธร	นักวิจัย
4. นางสุดาวรรณ สุขศรีใส	ผู้ประสานงานโครงการ
5. นายนฤดล มัชฌนาโส	ผู้ประสานงานโครงการ
6. นายนเรศ จินเพ็ชร	อาจารย์ 1 ระดับ 5
7. นางอุบลรัศมี มุทะสิน	อาจารย์ 2 ระดับ 7

8. นายสุรพล มุทะลิว	อาจารย์ 2 ระดับ 7
9. นายพีระ ศรีโยธี	อาจารย์ 1 ระดับ 4
10. นางสาวปียาณี เหล่ากาวิ	อาจารย์ 1 ระดับ 4
11. นางนภัสพร ศิริกาญจนากัย	ครูจ้างวุฒิปริญญาตรี
12. นางสาวสุดา ชนะศรี	ครูจ้างวุฒิปริญญาตรี
13. นางสาวหรรษธร กำแก่น	อาจารย์ 1 ระดับ 4
14. นางสาวสมรจิตร์ วิสูตรรัตน์	อาจารย์ 1 ระดับ 4
15. นางสาวนิธิสุดา พิมพ์ศรี	อาจารย์ 1 ระดับ 4
16. นายเมธี บุญพิทักษ์	อาจารย์ 1 ระดับ 3
17. นายสนอง เนือกขุนทด	อาจารย์ 2 ระดับ 7
18. เด็กหญิงนันทยา จันทร์ไพศรี	นักเรียน ป.5
19. เด็กหญิงนันทยา เพาะมูล	นักเรียน ป.5
20. เด็กหญิงสายใจ หาดคำ	นักเรียน ป.5
21. เด็กหญิงสุขศรี คุณขาว	นักเรียน ป.5
22. เด็กหญิงทิพย์วรรณ เลื่อนศักดิ์	นักเรียน ป.5
23. เด็กหญิงสุภาพร เกษะ	นักเรียน ป.5
24. เด็กหญิงสวรรณ เพิ่มสติ	นักเรียน ป.5
25. เด็กหญิงกนกอร บุญรอด	นักเรียน ป.5
26. เด็กชายศุภกิจ ศรีจันลี	นักเรียน ป.5
27. เด็กชายสุวัฒน์ ศรีนาก	นักเรียน ป.5
28. นางสาวอัญชรีย์ วงษ์ภูมิ	ผู้ปกครอง
29. นางอำไพ รุ่งอภิรมย์สกุล	ผู้ปกครอง
30. นายโพธิ์ พวงทอง	ผู้ปกครอง
31. นางอุบล เฉลขุนทด	ผู้ปกครอง
32. นางโสภิตา ภูระยา	ผู้ปกครอง
33. นางนฤมล พานทอง	ผู้ปกครอง
34. นางศิริพร พลพันธ์	ผู้ปกครอง
35. นางอารีย์ ชัยมั่นคงอารีย์	ผู้ปกครอง

การเดินทางในครั้งที่ 2 นี้ ผู้เดินสำรวจได้ใช้แบบสำรวจของศูนย์วิจัยฯ พบสิ่งแวดล้อมที่เป็นจุดเสี่ยงแบ่งตามประเภทความเสี่ยง 10 ประเภท ตามตารางต่อไปนี้

ตารางแบ่งจุดเสี่ยงตามประเภทจากการเดินสำรวจ ครั้งที่ 2

ความเสี่ยง	จุดเสี่ยงที่พบ
1. ชำรุด	1. ฝาท่อระบายน้ำ 2. กระจกบานเกร็ดข้างเวที 3. ปลั๊กไฟตู้น้ำ 4. ประตูรั้วหลังห้องน้ำอนุบาล 5. พัดลมโรงอาหาร 6. ราวบันได 7. ประตูหลังเวที 8. ประตูรั้วหลังอาคาร 4 9. พัดลมเพดานที่โรงอาหาร
2. ถูกกัด	1. สุนัข 2. แมว 3. ผึ้ง ต่อ แตน 4. มด
3. ชน หรือถูกกระแทก	1. ขอบอ่างน้ำดื่มอาคาร 2. หน้าต่างห้องคุณธรรม 3. พื้นต่างระดับ 4. รถวิ่งมาส่งของที่โรงเรียน 5. ทางขึ้นบันได 6. ประตู
4. ตกจากที่สูง	1. เเวที 2. ต้นไม้ 3. เสาลำโพง 4. เป้าบาสเก็ตบอล 5. เบริงหน้าชั้น 6. บันได 7. เครื่องเล่นที่สนามเด็กเล่น
5. ถูกทิ่มแทง	1. กระจกบานเกร็ด 2. รั้วประตูหลังอาคาร 3. ฝาท่อชำรุดมีเหล็กโผล่ 4. กระจกบานเกร็ด 5. ไม้เสียบลูกชิ้น
6. ถูกล้มทับ	1. ประตูฟุตบอล 2. พัดลมโรงอาหาร 3. รั้วประตูหลังอาคาร 4. จักรยาน
7. ทำให้ลื่น	1. ทางเดินไปโรงอาหารกระเบื้องละเอียดเกินไป 2. ก๊อกน้ำใกล้ทางขึ้นบันได
8. ถูกหนีบ ถูกบีบ	1. ประตู หน้าต่าง
9. ทำให้หล่นใส่	1. พัดลมโรงอาหาร 2. หลอดไฟ 3. กิ่งไม้ 4. ก่อบบนชั้นวางของ
10. ทำให้ไหม้ พุพอง	1. ปลั๊กไฟ 2. เครื่องทำน้ำเย็น 3. น้ำร้อนจากหม้ออาหาร

จากตารางพบสิ่งแวดล้อมที่เป็นปัญหามากที่สุด คือ

- วัสดุอุปกรณ์ชำรุด มีจุดเสี่ยงทั้งหมด 9 จุด
- ตกจากที่สูง มีจุดเสี่ยงทั้งหมด 7 จุด
- ชนหรือถูกกระแทก มีจุดเสี่ยงทั้งหมด 6 จุด

ค. วิธีอื่นๆ

1. จัดครูเวรดูแลความปลอดภัยในบริเวณโรงเรียน และการจราจรหน้าโรงเรียนเวลา เช้า กลางวัน เย็น
2. จัดสถานักเรียนช่วยครู ดูแลความปลอดภัยประจำวัน
3. ให้ความรู้ด้านความปลอดภัยแก่นักเรียนในห้องเรียน และหน้าเสาธง
4. ดำเนินโครงการที่ให้ความรู้ และทักษะด้านช่วยเหลือตนเองให้ปลอดภัยในด้านอุบัติเหตุ เช่น โครงการอพยพนักเรียน จากภัยแผ่นดินไหว และอัคคีภัย และโครงการว่ายน้ำเป็น เล่นน้ำได้ปลอดภัย

การวิเคราะห์ปัญหาของกลุ่ม

จะเห็นได้ว่า จุดเสี่ยงบางจุดก็สามารถแก้ไขได้เลย โดยไม่ต้องใช้งบประมาณ เช่น กิ่งไม้ที่กำลังหักหรือตาย ควรตัดออก จุดเสี่ยงที่ต้องใช้งบประมาณน้อย เช่น กระจกบานเกร็ดชำรุด ฝาห้องน้ำชำรุด พัดลมเพดานที่โรงอาหาร ปลั๊กไฟ ประตูลิ้ว ขอบอ่างล้างมือ สามารถปรับปรุง ซ่อมแซมได้ในช่วงปิดภาคเรียน และสิ่งที่ต้องให้ความรู้ และแก้ไขพฤติกรรมนักเรียนก็มีหลายอย่าง เช่น ปีนที่สูง การวิ่งเล่นในที่ไม่ควรเล่น และสัตว์ที่ไม่ควรหยอกเล่น หรือเขาไปใกล้ กับสัตว์ที่อาจทำร้ายนักเรียนได้ เช่น ผึ้ง ต่อ แตน สุนัข แมว เป็นต้น

ก. การดำเนินงานการแก้ปัญหา

เมื่อกลุ่มได้เดินสำรวจจุดเสี่ยง และบันทึกการบาดเจ็บแล้ว ได้รายงานผู้อำนวยการโรงเรียนได้รับทราบทุกครั้ง เพื่อปรับปรุงสภาพแวดล้อม หรือพฤติกรรมที่เป็นจุดเสี่ยงนั้น

ข. การติดตามและประเมินผล

1. ติดตามประเมินผล โดยครูผู้ประสานงาน และผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายปกครอง หลังจากที่ได้มอบหมายให้ภารโรงหรือช่างไปดำเนินการแล้ว
2. ติดตามประเมินผลจากกลุ่มที่เดินสำรวจ ว่าสิ่งที่ได้เสนอแก้ไขในครั้งก่อน ได้รับการแก้ไขหรือไม่
3. ติดตามประเมินผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลบันทึกการบาดเจ็บ ว่ามีจำนวนมากขึ้นหรือลดลง

ค. การเผยแพร่สู่ครอบครัว และชุมชน

1. เชิญวิทยากร เจ้าหน้าที่ดับเพลิง (199) จากสำนักงานเขตลาดกระบัง มาให้ความรู้ความเข้าใจแก่ครูและนักเรียน ในด้าน การหนีไฟ การใช้ถังดับเพลิง การใช้น้ำเพลิง
2. นำผู้ปกครอง ครู นักเรียน ที่สนใจเข้าอบรมเชิงปฏิบัติการ เรื่อง การสร้างเสริมความปลอดภัยในโรงเรียน
3. ป้ายแสดงนิทรรศการเกี่ยวกับ โครงการ โรงเรียนสร้างเสริมความปลอดภัย

บทที่ 3 กิจกรรมสร้างเสริมความปลอดภัย

การเรียนการสอนด้านความปลอดภัย

โรงเรียนเคหะชุมชนลาดกระบัง ได้ทำการสอนนักเรียน โดยเน้นเรื่องความปลอดภัย จะสอดแทรกในบทเรียนต่างๆ ทุกวิชา ทุกระดับชั้น โดยเฉพาะการเรียนการสอนในกลุ่มสาระสุขศึกษา และพลศึกษา วิชาลูกเสือ-ยุวกาชาด และวิชาแนะแนว การให้ความรู้ ความตระหนักของครูเวร และสถานักเรียน ในด้านความปลอดภัย จะเน้นเรื่อง กฎจราจร การเล่นตามกติกา การทำตามกฎระเบียบ ข้อตกลงของโรงเรียน การรักษาความสะอาดของร่างกายและเสื้อผ้า การเลือกรับประทานอาหาร และการหลีกเลี่ยงยาเสพติด

ผลที่เกิดขึ้นกับนักเรียน นักเรียนมีความเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่ดีขึ้น เช่น ระมัดระวังตนเองในการเล่น การเดินทางไป กลับ ของนักเรียน ในตอนเช้าและตอนเย็น นักเรียนที่ข้ามถนน ข้ามถนนตรงที่มีเจ้าหน้าที่ตำรวจ และครูเวรประจำวัน คอยส่งข้ามถนน นักเรียนที่ขี่จักรยาน ก็มีความระมัดระวังมากขึ้น นักเรียนทำตามกฎระเบียบของโรงเรียน อุบัติเหตุจึงลดลง

กิจกรรมสร้างเสริมความปลอดภัย

1. จัดแจ้งให้คณะครูทุกคนได้ทราบถึงหลักการและเหตุผล พร้อมสร้างความตระหนักและปลูกจิตสำนึกให้เห็นความสำคัญ เรื่องการสร้างเสริมความปลอดภัยในโรงเรียน
2. ให้คณะครูทุกท่าน สอดแทรก ความรู้ด้านการสร้างเสริมความปลอดภัย ในด้านต่างๆ เข้าไปในบทเรียน ทุกวิชา ทั้งในชั้นเรียนและนอกชั้นเรียน
3. ดำเนินโครงการ “ซ้อมอพยพนักเรียน กรณีประสบภัยอันตรายจากอัคคีภัย แผ่นดินไหว และการรักษาความปลอดภัยในโรงเรียน” ทำให้นักเรียนและบุคลากร มีความรู้ความเข้าใจ และฝึกทักษะให้กับนักเรียนสามารถป้องกัน ภัยจากแผ่นดินไหว และจากอัคคีภัย และได้ตระหนักและเห็นความสำคัญของการดูแล ฝึกระวังเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้น โดยไม่คาดคิด

4. ดำเนินโครงการ “ว่ายน้ำเป็น เล่นน้ำได้ปลอดภัย” สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ยังว่ายน้ำไม่เป็น จำนวน 114 คน ทำให้นักเรียนสามารถว่ายน้ำเป็นและช่วยเหลือตัวเองได้ และทำให้นักเรียนรักการออกกำลังกายทำให้สุขภาพแข็งแรง

5. ดำเนินโครงการ “จัดการอบรมเชิงปฏิบัติการ เรื่อง สร้างเสริมความปลอดภัยในโรงเรียน” ให้แก่นักเรียน ครู ผู้ปกครอง จำนวน 30 คน

6. เดินสำรวจสถานที่ที่ไม่ปลอดภัยภายในโรงเรียน โดยสถานักเรียน ร่วมกับครู และผู้ปกครอง

7. จัดนิทรรศการให้ความรู้เกี่ยวกับการสร้างเสริมความปลอดภัยในโรงเรียนให้กับนักเรียน ครู ผู้ปกครอง ละประชาชนทั่วไป

บทที่ 4 ผลที่เกิดขึ้นกับกิจกรรมที่ทำไป

จากเดิมที่ยังไม่มีรูปแบบที่ชัดเจน ในการสร้างเสริมความปลอดภัยในโรงเรียน ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นการแก้ไขพฤติกรรมที่เสี่ยงอันตรายของเด็กเท่านั้น เช่น ครูเห็นนักเรียนเอาก้อนหินปาใส่กัน ครูก็บอกแก่นักเรียนอย่าปาก้อนหินใส่กัน หรือนักเรียนปีนต้นไม้ ครูก็ว่ากล่าว หรือบางครั้งก็ลงโทษ ทั้งที่สิ่งเหล่านี้ไม่เพียงแต่จะแก้ไขที่นักเรียนเท่านั้น แต่ต้องแก้ไขที่สภาพแวดล้อมที่เป็นจุดอันตราย ควบคู่กันไปด้วย และจากเดิมถ้านักเรียนเกิดการบาดเจ็บขึ้นมาครูก็ปฐมพยาบาล หรือถ้าเป็นหนัก ก็พาไปหาหมอ แต่ไม่เคยมีการบันทึกการบาดเจ็บโดยละเอียด เช่น เหตุเกิดขึ้นได้อย่างไร สาเหตุของการบาดเจ็บ ช่วงเวลาที่บาดเจ็บ สถานที่เกิดเหตุ และบริเวณร่างกายที่ได้รับการบาดเจ็บ เพื่อเป็นสถิติ นำมาวิเคราะห์ และหาแนวทางแก้ไขต่อไป

เมื่อเข้าโครงการแล้ว จึงจัดกิจกรรม เดินสำรวจสิ่งแวดล้อม เพื่อหาจุดเสี่ยง จุดที่อาจจะเกิดอันตรายขึ้นกับเด็ก บันทึกและหาวิธีแก้ไข โดยคณะที่เดินสำรวจซึ่งประกอบด้วย นักเรียน ครู ผู้ปกครอง ชุมชน ทางด้านการแก้ไขพฤติกรรมที่เสี่ยงต่อการบาดเจ็บของนักเรียน ก็ได้ระดมความคิดในกลุ่ม ในการทำกิจกรรมต่างๆ เช่น การสอนให้นักเรียนตระหนักถึงความปลอดภัยในวิชาต่างๆ การนำวิทยากร มาให้ความรู้ และเพิ่มทักษะในการดูแลตนเองให้ปลอดภัยแก่นักเรียน ทำให้การรณรงค์ในด้านความปลอดภัยของโรงเรียนมีความกระตือรือร้นมากขึ้น โดยความร่วมมือของ คณะครู ผู้ปกครอง นักเรียน และชุมชน ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลง ดังนี้

1. คณะครู ผู้ปกครอง นักเรียน และชุมชน มีความตระหนักในเรื่องความปลอดภัยมากขึ้น
2. ครูและนักเรียนมีความรู้ในเรื่องอัคคีภัย และทักษะในการหนีไฟมากขึ้น
3. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ยังว่ายน้ำไม่เป็น จำนวน 114 คน ว่ายน้ำเป็นและช่วยเหลือตัวเองได้
4. ครูนำความรู้เกี่ยวกับความปลอดภัย ไปจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่างๆ
5. เกิดนโยบาย เรื่องการสร้างเสริมความปลอดภัยในโรงเรียน ขึ้นอย่างชัดเจนมากขึ้น

กลยุทธ์ที่นำไปสู่ความสำเร็จ

1. มีการประชาสัมพันธ์ให้แก่ บุคลากรในโรงเรียน ให้เห็นถึงความสำคัญของความปลอดภัยในโรงเรียน
2. เชิญ ผู้ปกครอง และชุมชน เข้ามามีส่วนร่วม โดยให้ตระหนัก และเห็นความสำคัญของการสร้างเสริมความปลอดภัยในโรงเรียน
3. คณะครู ผู้ปกครอง นักเรียน และชุมชน เดินสำรวจสภาพแวดล้อมในโรงเรียน เพื่อหาจุดเสี่ยง ที่อาจจะเกิดอันตรายต่อนักเรียน เพื่อหาแนวทางแก้ไข อย่างสม่ำเสมอ
4. บันทึกการบาดเจ็บของนักเรียนตามแบบของศูนย์วิจัย ฯ เพื่อนำมาวิเคราะห์ หาแนวทางแก้ไข เพื่อให้เกิดความปลอดภัย
5. มีการจัดกิจกรรม ทั้งในและนอกโรงเรียน เพื่อให้ให้นักเรียนและชุมชน ได้มีความรู้ ความเข้าใจ เพื่อให้เกิดความปลอดภัย และมีทักษะในการช่วยเหลือตนเองและผู้อื่นให้มีความปลอดภัย
6. จัดนิทรรศการ รวบรวมกิจกรรมด้านความปลอดภัยทั้งหมดในรอบปี จัดแสดงเพื่อให้ความรู้แก่ ครู นักเรียน ผู้ปกครอง และประชาชนทั่วไป

บทที่ 5 ปัญหาและอุปสรรค

ปัญหาอุปสรรค

1. ด้านการบริหาร

การบริหารงานโครงการในระยะ 3 เดือนแรก ซึ่งเป็นภาคเรียนที่ 2 ก่อนข้างมีปัญหา ในส่วนที่ครูผู้ประสานงานโครงการมีภาระกิจมาก ไม่สามารถรายงานต่อผู้บริหาร และประชาสัมพันธ์โครงการ ให้ครูและนักเรียนได้รับทราบได้ เพราะทุกคนต่างทำกิจกรรมต่างๆตามโครงการทั้งในและนอกโรงเรียน ซึ่งเป็นปกติที่ในภาคเรียนที่ 2 จะมีกิจกรรมต่างๆมาก แต่ครูผู้ประสานงานก็มอบหมายให้ครูอนามัยทำการบันทึกการบาดเจ็บของนักเรียนไว้ การบันทึกการบาดเจ็บก็มีปัญหาอยู่บ้าง คือ บันทึกไม่ได้ทุกเหตุการณ์ เพราะบางครั้งนักเรียนที่บาดเจ็บมาก ก็นำส่งโรงพยาบาลเลย ครูอนามัยก็ไม่ทราบ จึงควรเอาสมุดบันทึกการบาดเจ็บไว้หลายๆ จุด เช่น ห้องธุรการ ห้องพยาบาลของโรงเรียน ครูประจำชั้น และอนามัยสายชั้น เพื่อให้ทันต่อเหตุการณ์ การบริหารงาน 3 เดือนหลัง กิจกรรมต่างๆ เริ่มน้อยลง จึงเริ่มมีกิจกรรมในเรื่อง การสร้างเสริมความปลอดภัยในโรงเรียน เกิดขึ้น

2. ด้านบุคคล

ในด้านการติดต่อกับผู้ปกครองที่จะมาเป็นคณะกรรมการในโครงการ และมาร่วมกันเดินสำรวจสภาพแวดล้อมที่เป็นจุดเสี่ยงก็มีอุปสรรคบ้าง เนื่องจาก ผู้ปกครองบางท่านก็มีภาระหน้าที่การงานของตนเอง จึงไม่ค่อยมีเวลาที่จะร่วมกิจกรรม ส่วนปัญหาอื่นๆ ไม่มี

3. ด้านทรัพยากร

สถานที่ของโรงเรียนมีจำกัด ในขณะที่จำนวนนักเรียนเพิ่มขึ้น จึงทำให้พื้นที่เล่นของนักเรียนคับแคบ ซึ่งจะส่งผลให้นักเรียนเกิดการบาดเจ็บขึ้นได้ แนวทางแก้ไข ควรแบ่งให้แน่ชัดว่าการเล่นประเภทนี้ควรเล่นบริเวณใด และจัดให้มีกิจกรรมประเทืองปัญญาในตอนเช้าและตอนกลางวัน เช่น การเล่านิทาน การแสดงบทบาทสมมุติ การอ่านหนังสือ การเล่นเกม การดูวิดีโอ เป็นต้น เพื่อเด็กจะได้ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ และไม่ไปเล่นซุกซนเกินไปจนเกิดการบาดเจ็บ

4. ด้านเวลา

ครูและนักเรียนมีภาระงานในหลายกิจกรรมทั้งด้านวิชาการ และด้านอื่นๆ ซึ่งบางครั้งกิจกรรมซ้ำซ้อนกัน ทำให้ปฏิบัติงานไม่ได้เต็มที่

ข้อเสนอแนะและแนวทางความยั่งยืน

โรงเรียนเคหะชุมชนลาดกระบัง ประสบปัญหาทางด้านการประสบอุบัติเหตุของนักเรียนมาโดยตลอด นำมาซึ่งผลเสียหลายอย่างต่อนักเรียนที่ได้รับการบาดเจ็บ เช่น เสียค่าใช้จ่าย เสียเวลาเรียน เสียสุขภาพจิต เป็นต้น โครงการโรงเรียนสร้างเสริมความปลอดภัย ซึ่งศูนย์วิจัยเพื่อสร้างเสริมความปลอดภัยและป้องกันการบาดเจ็บในเด็ก ของโรงพยาบาลรามาธิบดี นำมาขยายผลในโรงเรียนเป็นโครงการที่ดีมากเป็นแนวทางในการดำเนินกิจกรรมเพื่อให้ นักเรียนได้มีความปลอดภัย

โรงเรียนเคหะชุมชนลาดกระบัง จะนำแนวทางที่ได้ มาพัฒนาและประยุกต์ใช้ตามสภาพการณ์ และเผยแพร่ไปยังครอบครัว ชุมชน และโรงเรียนต่างๆที่อยู่ในกลุ่ม เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนต่อไป

บทที่ 6 แผนงานของระยะที่ 3 อีก 6 เดือนนับจากบัดนี้เป็นต้นไป

โรงเรียนเคหะชุมชนลาดกระบังมีแผนงานที่จะดำเนินการในระยะที่ 3 (เดือนมิถุนายน 2548 – เดือนพฤศจิกายน 2548) ดังนี้

ลำดับที่	กิจกรรม	ระยะเวลา (มิถุนายน 2548 -พฤศจิกายน 2548)					
		มิถุนายน	กรกฎาคม	สิงหาคม	กันยายน	ตุลาคม	พฤศจิกายน
1	แต่งตั้งคณะกรรมการ โรงเรียนสร้างเสริมความ ปลอดภัย	↔					
2	ประชุมคณะกรรมการ โรงเรียน สร้างเสริมความปลอดภัย		↔				
3	สร้างความตระหนัก ให้แก่นักเรียน(ประกวด วาดภาพ คำขวัญ)		↔				
4	บันทึกการบาดเจ็บ	↔					
5	เดินสำรวจสิ่งแวดล้อม	↔		↔	↔		↔
6	โครงการปกป้องสมอง ลูกน้อย			↔			
7	การปฐมพยาบาลและการ กู้ชีพเด็กเบื้องต้น				↔	↔	
8	รายงานโรงเรียนสร้าง เสริมความปลอดภัยใน ระยะที่ 3						↔

รูปภาพกิจกรรม

ซ้อมอพยพนักเรียน กรณีประสบภัยอันตรายจากอัคคีภัย แผ่นดินไหว และการรักษาความปลอดภัยในโรงเรียน

พนักงานดับเพลิง สนข.ลาดกระบัง กำลังให้ความรู้แก่นักเรียน

นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติจริง

สอนดับไฟโดยใช้น้ำ

ครูให้ความรู้แก่นักเรียนก่อนถึงวันซ้อมหนีไฟ

นักเรียนวิ่งหนีไฟ (ตอนนี้ยังไม่รู้ว่าเป็นการซ้อม)

พนักงานดับเพลิงสาธิตการช่วยเหลือผู้บาดเจ็บ

รูปภาพกิจกรรม
โครงการ ว่ายน้ำเป็น เล่นน้ำได้ปลอดภัย

ครูผู้สอนนัดหมาย ก่อนที่จะลงสระ

จะมาสอนว่ายน้ำ หรือมาตัดอ้อยกันแน่ เนี่ย

ทำพื้นฐาน เอาขาลงเล่นน้ำก่อน

ท่าปลาตาว

ฟรีสไตล์ ฟีกหายใจ

สอนการพุ่งตัว

รูปภาพกิจกรรม

อบรมเชิงปฏิบัติการ การสร้างเสริมความปลอดภัยในโรงเรียน

24 มีนาคม 2548

นายวิสัย บุญลาภรัตน์ ผู้อำนวยการโรงเรียนกล่าวเปิดการอบรม

คุณชญาพร กำลั้งให้การอบรม

นักเรียนผู้เข้ารับการอบรม

ผู้เข้าอบรมเล่นเกมอย่างสนุกสนาน

ระดมความคิด

แสงความคิดเห็น

คณะครู ผู้เข้าอบรม

คณะไม้ตะม้อ

ผู้อำนวยการโรงเรียนมอวุดิบัติร์ ให้ผู้เข้ารับการอบรม

